

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1867)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1867)", i *Julius Lange - breve fra hans ungdom*, Nordiske, s. 150. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252486-000-shoot-L0022524860000023.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Julius Lange - breve fra hans ungdom

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Julius Lange - breve fra hans ungdom,*

London, 4 Bernard Street, Russell Square, W. C.

Kjære Ven! Jeg har den Bøn og Begjæring til Dig, at Du vil huske Dig om efter Alt, hvad Du véd der er skrevet om Axel og Valborg og skrive Henvisninger dertil op paa et Stykke Papir, Du sender mig. Jeg har nemlig bragt et Brev fra Fr. Paludan-Müller til Mr. Humphrey Freeland, Oversætteren af Ungdomskilden, og samme Mr. F., som er en fin Mand og forhenværende Medlem af Parlamentet, har paa en fin Maade overgydt os med en saa mangfoldig Artighed, at jeg meget ønskede at kunne gjøre ham en lille Smule Gjengjæld. Han har i Sinde — eller er i Færd med — at oversætte «Axel og Valborg», hvilket ellers i mine Tanker er en sær Ide. Vær snild og tjen mig deri, gode Ven; jeg er vis paa, at Du, sedente podice, kan skrive en Mængde op ....

Jeg skulde fortælle Dig noget om vort Leben herovre; men jeg tror ikke, at jeg gider. Skulde det være om Kunst, hvoraf jeg jo rigtignok den ene Dag efter den anden lærer meget, og paa en anderledes s. 151 Maade end i Kjøbenhavn, saa vilde min Pen give sig til at gaa Afhandlingsvejen, hvilket er usømmeligt i et Brev. Jeg lærte meget af Kölnerkirkerne, og endnu mere af Antwerpensamlingerne, hvor jeg bed mig godt fast i Rubens. Jeg skrev, i Dagene efter at jeg havde været der, en fiel Del op om Rubens, som sikkert er — ogsaa hvor man som i London ser ham i det største Selskab — den mest forbausende begavede af alle Malere, skjønt ganske vist ikke den største. Men der er Ingen, der som han har det første Indtryk i sin Magt; han overrasker, han slaar, han blænder, han griber, han fortryller; der er Intet i Verden, som han ikke kan.

Da jeg saa Rafaels Carton'er in originali havde jeg en næsten ærgerlig Følelse af, at jeg kjendte dem altfor nøje i Forvejen; dog er det naturligvis altid godt at se dem i fuld Størrelse og med Farve. Men deres dybe Visdom og store Dejlighed har jeg én Gang for alle lært at kjeride af Fotografierne. Nationalgalleriet søger jeg, da det ikke er saa umaadelig omfattende, at lære udenad med det Samme. Det er uhyre instruktivt i kunstnerisk Henseende, fordi det er noget doktrinært samlet. Det er ikke som Antwerpener Galleriet sanket sammen af Landets egen Afgrøde, fyldigt, men ensidigt; det er samlet med Kuglers Geschichte der Malerei i Haanden. (Bogstavelig talt tror jeg) Men det er jo alligevel meget bedre og fyldigere end hin fortræffelige Bog. De har lidt af Alt, men deriblandt yderst fortræffelige Ting; ja man kan egentlig s. 152 slet ikke springe et eneste Billede over; man bliver saa fortræffelig kunsthistorisk afstivet i det Galleri. Antikerne er naturligvis instar omnium; og her er i Sandhed en mageløs Lejlighed til at studere den antike Kunst. Det Bedste findes her i Original og alt det Næstbedste i Afstøbning; deriblandt den drukne sovende Satyr fra München, et Værk, der som faa andre har slaaet mig paa Snuden. Man skulde tro, at en eller anden antik Rubens havde gjort det; men det er bedre end Rubens. Pantheons-Tingene bør jeg ikke tale om for ikke helt at skrive Afhandlinger.

Byen London er somme Tider lidt trættende og sløvende .... Det er et fælt Syn at se den i Afstand; f. Ex. forleden Dag, da vi kom hjem fra Krystalpaladset; den laa som i en hel Kappe af graat Mulm; medens den dejlige Foraarssol skinnede over Landet udenfor. Men man faar en umaadelig Respekt for den By; den er saa gammel og saa kultiveret; den har paa alle Kanter saadanne mægtige Traditioner, som rundt omkring lyser En imøde ....